

Koningspauw

Een schrille noorderwind hoost koel langs het Lappersfortbos.
Slierten mist ruimen, oude bomenkruinen wuiven, langzaam.
Wakke ondergrond, voed het levende woud.

Geritsel tussen de struiken, fladderend is iets op til!
Merels en vinken, roodborstjes en tortelduiven verzamelen
op het Binnenplein...
De witte, Kerkuil spreekt tot hen ...
'Bosbewoners', Onze vrienden uit het verre oosten willen
gehoord worden...Net als ons, zijn ze ongerust.
Na zoveel welkome jaren , wat doet de mens ons ervaren...?
Een jonge mus mengt zich in de toespraak.
Maar, onderbreekt hij, ze blijven toch niet lang!
-Nee, enkel mensen zijn niet bang...

Plotseling dalen drie Vriesganzen neer, en groeten.
In een plotse zonnestraal landt een vuurwerk van kleurenveren...
Alle vogels groeten; de Koningspauw landt met volle pracht,

-Waarde bosgenoten, verenigd en vrij , wij delen ons groen !

De mens, gekend als onbeschofte !...
Onder mijn gouden vleugels een 'belofte'
Thor is onderweg !
Donders met bliksems op hun kont!

Hier in het Lappersfort maken we de tafel rond !
De Goden van weleer dwingen hen tot inkeer !
Vlieg vrij in het rond...
Nieuwe formaties vogels, maken muziek!

Enkel is de mens erg ziek.
Na jaren gedogen, hebben we nu besloten;
Thor z'n reeën van stal te halen, de Donder-hamer te zwaaien!
Met een kreet ons leed verzacht ...
De natuur ontwaakt in pracht !

Bart, oplapper

007 December 13